

Iskrice iz Gorišnice

ČASOPIS OŠ GORIŠNICA, JUNIJ 2014, LETNIK 3, ŠTEVILKA 6, NAKLADA 500 IZVODOV

Lep poletni pozdrav!

Sonce že kuka izpod oblakov in pred nami so vse lepši dnevi. Ocene se zaključujejo, v šoli se zabavamo, gledamo filme in začenjamo odštevati dneve do dolgo pričakovanih in zaslužnih počitnic.

Kot po navadi pa je pred vami že spet nova številka Iskrice iz Gorišnice. Za to številko smo pripravili intervju z našima uspešnima učencema Tilnom Kolarjem in Leo Reberc. Kot mnogi že veste, nas je v letošnjem letu obiskal sam predsednik naše države gospod Borut Pahor. V tokratni številki lahko preberete, kaj vse je delil z nami. Med učitelji smo tokrat izbrali učiteljico Stanko Šterbal, ki nam je z veseljem povedala nekaj zanimivosti. Srečali boste tudi utrinke iz našega vrta, prebrali, kaj si naši učenci mislijo o miru kot eni izmed zelo pomembnih vrednot. Malo se boste lahko tudi razvedrili in se nasmejali ob stripu. Ob branju našega časopisa vam zagotovo ne bo dolgčas!

Seveda pa se v imenu vseh članov novinarskega krožka zahvaljujem učiteljici Klementini Lindič, ki nam je pomagala zbrati in urediti ta časopis v takega, kot ga imate sedaj pred seboj.

Želim vam lepe, brezskrbne in predvsem dolge počitnice, polne uživanja!

Eva Šalamon

V sredo, 9. 4. 2014, smo na Osnovni šoli Gorišnica praznovali dan šole. Na prireditvi ob dnevu šole nas je s svojim obiskom počastil predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor, ki je bil tudi slavnostni govornik. Predsednik republike se je uvodoma zahvalil za povabilo ter poudaril, da se z veseljem odzove vabilom mladih ljudi in dodal, da mladi pozitivno zrejo v prihodnost, kar v teh težkih časih naši skupnosti primanjkuje.

Nalobila v visoko prihodnost

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

JAVNI SKLAD
REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA NADARJENOST
IN ŠTIPENDIJE

Ko je mir, je vse lepo in tiho.
Je stanje brez vojn.
Lukas Enej Holcer, 5. a

Beseda mir mi pomeni,
da se ne prepiramo in se razumemo.
Blanka Trunk, 5. b

Mir mi pomeni
medsebojno razumevanje
in spoštovanje do vseh ljudi.
Eva Čagran, 6. a

Mir mi pomeni vse na svetu,
da se ne prepiramo, ampak smo prijazni med seboj.
Nika Peklar, 6. b

Mir je nekaj posebnega, saj z njim izražamo
prijateljstvo drug do drugega.
Urška Korošec, 9. b

Zame je mir,
da me nekdo spoštuje
in me pusti pri miru, ko mi ne paše.
Larisa Horvat, 7. b

Mir je takrat, kadar se ne prepiramo in smo prijatelji.
Mir med državami je tak,
da ni vojn ampak, da sodelujemo kot celota.
Nika Bedrač in Anja Kostevc, 8. a

Mir mi pomeni svobodo,
sproščenost in zabavne trenutke skupaj.
Anja Kostanjevec, 8. a

Mir mi pomeni
lepo življenje brez vojne.
Barbara Prelog, 5. a

Mir je čas, ko ni vojn;
takrat se spoštujemo,
se veselimo in me nihče ne nadleguje.
Erika Kolar, 6. a

Mir mi pomeni, da med odmori ni preveč glasno
in da me pri pouku nihče ne moti.
Nika Kralj, 4. b

Mir mi pomeni veliko,
ker lahko v miru napišem test ali domačo nalogo.
Tita Majerič, 4. b

Mir je svoboda misli, je prostor,
kjer lahko razmišljaš. Nihče te ne moti,
tukaj si samo ti. Mir je takrat,
ko smo si z vsemi dobri in se z njimi ne prepiramo.
Ema Hunjet in Donna Petra Petrovič, 8. b

Mir je nasprotno od vojne.
Mir želim vsem ljudem.
Lina Tašner, 5. a

Mir pomeni, da je vsepovsod tiho,
da se ne prepiramo,
se imamo radi
in se znamo normalno pogovarjati.
Eva Tilli, 5. a

Je počitek in sprostitev ter prosti čas.
Kiara Petrovič, 4. a

Mir mi pomeni nekaj,
zato kar lahko v miru delam,
saj mi mir pride prav pri različnih stvareh.
Maja Petek, 4. a

Mir mi pomeni vse na svetu.
Sovražim vojne, saj jih veliko lahko umre.
Žan Matjašič, 6. a

Slika: Jaka Krajnc, 5. a

USPEŠNA UČENKA, TILEN KOLAR IN LEA REBERC

Tilen Kolar

Na kratko se nam opiši.

Sebe zelo težko opišem. Poskusiti hočem vse, kar mi življenje ponuja. Včasih sem tudi svojeglav, to je morda zaradi tega, ker zelo rad razmišljam. Drugače pa rad pomagam ljudem, se družim, raziskujem in delam nekaj dobrega za vse ljudi.

Kateri dosežek v letošnjem letu ti največ pomeni in zakaj?

Lahko bi naštel priznanja in povedal, da sem ponosen na njih, ampak pri meni je drugače. Ko držim priznanje v roki, se naenkrat več ne počutim tako dobro, kot sem se počutil na poti do tega priznanja. Zato je moj največji dosežek to, da se nečesa lotim. Ampak ne glede na vse, sem najbolj ponosen na zlato priznanje z državnega tekmovanja iz biologije.

Kateri predmet imaš najraje in zakaj?

Težko izpostavim en predmet, če pa že moram, je to najverjetneje slovenščina ali pa morda zgodovina. Slovenščina zato, ker se rad izražam, zgodovina pa zato, ker je preprosto zanimiva.

Kateri predmet pa bi najraje izbrisal iz urnika?

Izbrisal ne bi nobenega, ker se v vsakem najde vsaj ena stvar, ki je lahko vsakemu posamezniku zanimiva.

Na katero srednjo šolo si se vpisala?

Vpisal sem se na Gimnazijo Ptuj.

Kje se vidiš v prihodnosti?

V prihodnosti se vidim na potovanju okoli sveta, kjer bi spoznaval tuje kulture in raziskoval smisel življenja. Po poklicu pa priznam, da bi rad počel preveč stvari. Večina jih spada k družboslovju, delal pa bi rad nekaj, kar bi v dobrem smislu vplivalo na razvoj družbe.

Ali se v prostem času ukvarjaš s kakšnim športom?

Treniram plavanje, drugače pa rad tečem.

Ali imaš doma kakšno domačo žival?

V sobi me vsak dan čaka želva.

Kaj bi sporočil učencem naše šole?

Učencem bi rad sporočil, naj ne izgubijo svojega mnenja, ker ko izgubiš svoje mnenje, izgubiš samega sebe. In seveda, naj se zahvalijo tudi za slabe dni. Brez slabih enostavno tudi dobrih ne bi bilo.

Lea Reberc

Na kratko se nam opiši.

Sem preprosta punca, z visoko zadanimi cilji, rada ustvarjam, se zabavam s prijatelji in uživam.

Kateri dosežek v letošnjem letu ti največ pomeni in zakaj?

Vsi dosežki iz tekmovanj mi pomenijo veliko, saj sem v njih vložila kar veliko mojega prostega časa. A največ mi pomeni, da sem letošnje leto končala uspešno, s prijatelji, ki jim lahko zaupam.

Kateri predmet imaš najraje in zakaj?

Če bi že morala izbirati, bi izbrala likovno, saj so te ure vedno bile sproščene.

Kateri predmet pa bi najraje izbrisala iz urnika?

Po mojem mnenju so vsi predmeti pomembni in nas na svoj način pripravljajo na življenje. A če bi morala izbrati, bi izbrala nemščino, ker mi kot jezik ne leži.

Na katero srednjo šolo si se vpisala?

2. Gimnazijo Maribor.

Kje se vidiš v prihodnosti?

Sama se še ne morem opredeliti v prihodnost, saj se mi življenje in pogled na življenje iz dneva v dan spreminjata.

Ali se v prostem času ukvarjaš s kakšnim športom?

Včasih sem trenirala gimnastiko in atletiko, sedaj pa najraje igram s prijatelji odbojko v prostem času.

Ali imaš doma kakšno domačo žival?

Imamo 2 mačke.

Kaj bi sporočil učencem naše šole?

Da je pouk iz dneva v dan težji, a če imaš ob sebi prave prijatelje, se vse zmore.

Jana Rajh Plohl, 8. a

Zala Vogrinec, 7. b

... UČITELJICO STANKO ŠTERBAL

Pozdravljeni, za naš šolski časopis Iskrice iz Gorišnice delamo intervjuje z učitelji naše šole. Za ta izvod smo izbrali vas. Vemo, da ste učiteljica razrednega pouka, o Vas pa bi radi izvedeli še kaj več.

Najprej sem nam, prosim, na kratko predstavite.

Sem Stanka Šterbal, živim v Sobotincih, imam družino z dvema otrokoma. Sem redoljubna in čustvena oseba. Po horoskopu sem ribi, rada se družim, zabavam, smejem, predvsem pa rada govorim.

Kako dolgo učite na naši šoli? Ste učili tudi že kje drugje?

Na šoli učim že 20 let, eno leto sem učila še na OŠ Juršinci, kjer sem poučevala nemški jezik. Nemščino sem želela tudi študirati.

Je učiteljski poklic vaša otroška želja, ali ste navdih dobili kako drugače?

Učiteljica sem želela postati že od samega otroštva, saj smo se velikokrat igrali šolo in večinoma sem igrala učiteljico. Če bi morala še enkrat izbirati, bi se še enkrat odločila za enak poklic.

Kakšno je delo z otroki?

Z otroki je prijetno delati, naporno, vsak dan se zgodi kaj novega in ni mi žal, da sem se odločila za 1. triado. Otroci so nepredvidljivi, odkriti, iskreni in vsak dan z njimi je drugačen.

Kot vemo imate tudi sami otroke. So vam vaši otroci dali še večjo motivacijo za učiteljski poklic? Ste tudi doma »učiteljica«?

Dokler moji otroci niso začeli hoditi v šolo, sem bila drugačna učiteljica. Mislim, da sem se spremenila na boljše. Sin in hčerka sta mi pri tem res pomagala. Tudi doma sem včasih učiteljica, a me otroka spomnita, da nisem v šoli, temveč doma.

Ali Vam ob službenih in družinskih obveznostih ostane tudi

kaj prostega časa? S čim se ukvarjate?

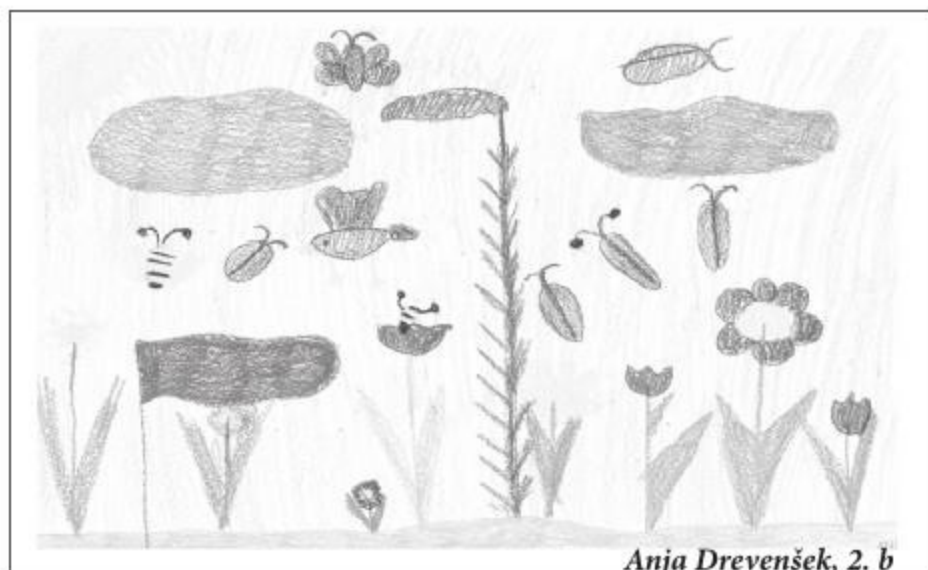
Ja, vsako leto imam več časa. V prostem času igram odbojko, tečem, hodim na sprehode, hodim k pevskeму zboru, ob večerih pa zelo rada berem.

Kaj mislite, katerim vrednotam bi morali slediti učenci naše šole in zakaj?

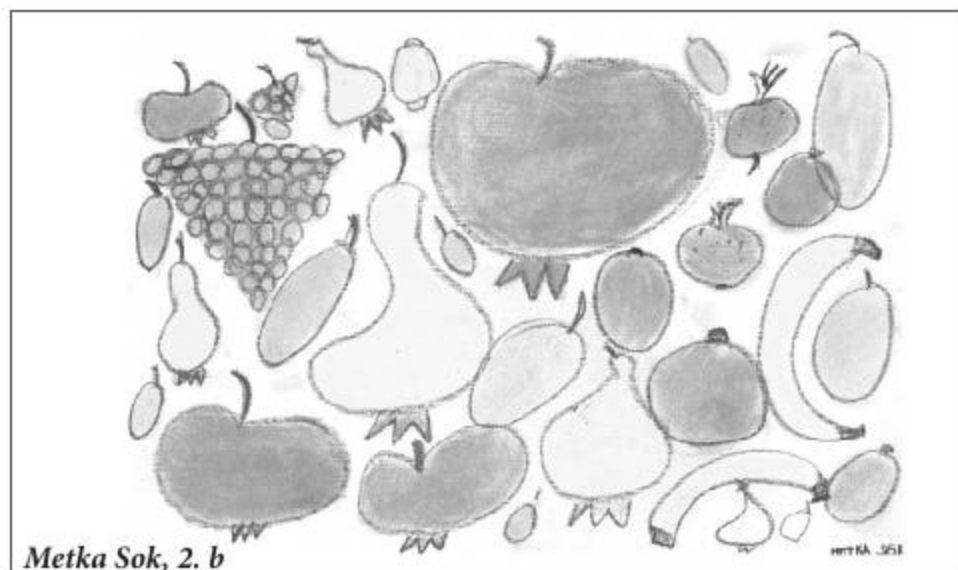
Učenci naše šole bi morali slediti predvsem znanju. Ob tem pa bi morali razvijati tudi osebne odnose kot so pomoč, zaupanje in spoštovanje do vseh ljudi.

Hvala za Vaše odgovore. Želimo vam še veliko veselja z otroki.

Sara Leben in Eva Šalamon, 8. a

Anja Drevenšek, 2. b

Metka Sok, 2. b

PRAZNOVALI SMO DAN ŠOLE

Letos mineva 254 let šolstva v Gorišnici. Šola se je skozi vsa ta leta soočila s številnimi reformami, materialnimi in prostorskimi stiskami, s pomanjkanjem učiteljev in učencev, z grozotami obeh svetovnih vojn, kot tudi s spreminjajočimi političnimi razmerami, katere so velikokrat vplivale na kakovost znanja otrok. Želja nas vseh, ki danes oblikujemo OŠ Gorišnica, je, da bi se kakovostno šolsko delo kazalo na vseh predmetnih področjih in tudi v kakovosti medsebojnih odnosov, ki so pogosto temelj zadovoljstva in uspehov. V neprijaznih in nepredvidljivih časih, v katerih se je znašla naša družba in mi kot posamezniki, se je potrebno zavedati, da je šola tista organizacija, v kateri s pozitivnimi in prijaznimi odnosi odpiramo svoja vrata. Tako so naša vrata odprta vsem, ne glede na položaj, v katerem se je kdo znašel.

V življenje in delo naše šole je vključeni veliko ljudi. Veseli smo, da so nam občinska vrata zmeraj odprta in da skupaj gradimo uspešen dialog, ki zadovoljuje potrebe naših učencev, zaposlenih in staršev, pa tudi ostalih občanov, saj ima uspešno delovanje šole tudi širši družbeni pomen.

V sredo, 9. 4. 2014, smo na Osnovni šoli Gorišnica praznovali dan šole. Na prireditvi ob dnevu šole nas je s svojim obis-

kom počastil predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor, ki je bil tudi slavnostni govornik. Predsednik republike se je uvodoma zahvalil za povabilo ter poudaril, da se z veseljem odzove vabilom mladih ljudi in dodal, da mladi pozitivno zrejo v prihodnost, kar v teh težkih časih naši skupnosti primanjkuje. »Vedno, ko nam je težko, imamo dve možnosti. Prvo, da se vdamo v usodo, misleč, da je močnejša od nas, ali pa, da se borimo in skupaj oblikujemo našo usodo. Mladi to borbenost imajo,« meni predsednik, saj imajo po njegovem

prav oni karakterne lastnosti, ki so pomembne za izhod iz krize.

Veseli smo, da so se našemu povabilu ob dnevu šole odzvali tudi člani društev v občini, s katerimi že dalj časa zelo dobro sodelujemo. Tako so člani društev aktivno sodelovali pri oblikovanju in izvedbi kreativnih delavnic, ki smo jih pripravili za naše učence. Realiziranih je bilo več kot 16 delavnic, k sodelovanju pa smo povabili tudi babice in dedke naših učencev.

Nekatere kreativne delavnice je obiskal tudi predsednik republike, gospod Borut Pahor. Na novinarski delavnici je z mladimi delil svoje osnovnošolske vtise, predstavniki otroškega parlamenta šole pa so mu postavili marsikatero zanimivo vprašanje. Na vprašanje, kaj lahko kot predsednik republike stori, da bo Slovenija uspešna država, je predsednik dejal, da meni, da lahko največ za uspešno državo naredi s prizadevanji, da ostanejo povezani kot skupnost, ne glede na razlike med nami. Prepričan je tudi, da mladi niso odvisni samo od nasvetov starejših, saj so »borbena in kreativna generacija, ki si bo zaradi zmagovalne miselnosti upala poseči po zvezdah«, je pogovor z mladimi zaključil predsednik.

Milan Šilak

Udeleženci glasbene delavnice

UČNA POT PO GORIŠNICI

V okviru projekta Popestrimo šolo smo se odločili, da ugotovimo, če je mogoče v našem kraju izvesti zaokroženo učno pot, ki bi bila primerna za terensko delo in učenje na prostem. S tem namenom smo učenke Alja Ritlop, Sanja Kostevc in Eva Čagran pod mentorstvom učiteljice Aleksandre Bračič pripravile raziskovalno nalogo z naslovom Učna pot po Gorišnici.

Naš glavni cilj je torej bil ustvariti učno pot, ki bi našim učencem omogočila spoznavanje domačega okolja na čim bolj zanimiv način. Obenem pa bi nudila možnosti za učenje naravoslovja, geografije, zgodovine, izvedbo športnih in naravoslovnih dnevo v domačem kraju. Predvidevamo, da je učenje iz lastnih izkušenj, torej, če lahko stvari vidiš, otipaš, preizkusiš, izkusiš, veliko bolj zanimivo in znanje pridobljeno na tak način trajnejše.

V nalogi smo najprej geografsko orisale občino Gorišnico, postavile smo hipoteze, izbrale metode dela, vsako postajo posebej opisale in predstavile. Prikazale smo potek poti na zemljevidu in za vsako postajo izdelale učni list in rešitve zanj. Za pot smo izdelale simbol, razložile njegov pomen in pripravile primere za informacijske table na poti, ki naj bi vsebovale opise posamezne postaje, s pomočjo katerih se bodo učenci lahko kaj naučili ter s pomočjo opisov in lastnim raziskovanjem rešili učne liste. Table bi služile tudi informiranju individualnih obiskovalcev.

Simbol poti

Ustvarila:
Eva Čagran

Z raziskovalno nalogo smo se predstavile tudi na 22. regijskem srečanju mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Spodnjega Podravja in Prlekije, ki je potekalo pod okriljem ZRS Bistra Ptuj v petek, 4. aprila 2014.

Iz šole smo se odpeljale z avtobusom do Osnovne šole dr. Franja Žgeča Dornava. Najprej nas je lepo pozdravila direktorica ZRS Bistra Ptuj. Nato smo se odpravili vsak v svojo učilnico. V učilnici je bilo več skupin. Poslušale smo predstavitve drugih, a kaj hitro smo bile na vrsti tudi me. Imele smo nekaj treme, a vse je gladko steklo. Po končanih predstavitevah smo skupaj z učiteljico odšle na kosilo. Po kosilu pa smo se odpravile na ogled dvorca Dornava. Ogledale smo si notranjost dvorca in njegovo dvorišče. Potem smo se odpravile nazaj v šolo in sledila je razglasitev rezultatov. Kljub temu, da smo bile najmlajše udeleženske srečanja, smo usvojile srebrno priznanje.

Alja Ritlop, 7. c

TEKMOVANJE MLADIH ČLANOV RDEČEGA KRIŽA

Pred nekaj tedni smo se štirje prostovoljci odločili, da bomo razširili znanje o Rdečem križu.

V četrtek, 22. maja 2014, smo se z avtobusom odpravili na Ptuj. Šli smo na tekmovanje mladih članov RKS. Tekmovalo je več šol. Vsaka šola je na začetku izžrebala sedem vprašanj in zaporedno številko.

Namen tekmovanja je bil bolje spoznati naloge in zgodovino Rdečega križa. Pri pripravi na tekmovanje nam je pomagala in nas vzpodbujala mentorica, učiteljica Lidija Lozinšek.

Sabrina Plohl, Žan Tušak, Barbara Prelog, 5. a
in Eva Čagran, 6. a

TABORJENJE NA TREH KRALJIH

V torek, 27. 5. 2014, smo se učenci 3. a in 3. b razreda zbrali pred šolo ob 8. 30. Z avtobusom smo se odpravili na dvodnevno taborjenje.

Na Tri kralje smo prispeli ob 10. uri. Tam smo najprej razpakirali kovčke. Jaz, Nika, Katarina, Laura in Daniela smo bile v isti sobi. Potem smo šli ven in si ogledali staro cerkev. Imeli smo kosilo. Jedli smo čufte, pire krompir in pili sok. Po kosilu smo šli v sobo počivat in pisat razglednice. Ko smo napisali razglednice, smo šli na pohod do Črnega jezera. Tam smo se posladkali. Gospa Barbara, ki nas je vodila do jezera, nam je povedala, da je za nami mesojeda rastlina. To je bilo zelo zanimivo. Ko smo se vrnili, smo imeli večerjo. Za večerjo smo jedli pice. Potem smo imeli disko. Vsi utrujeni smo nato zaspali. Laura in Katarina sta spali zgoraj, Nika, jaz in Daniela pa spodaj. Ko smo se zjutraj zbudile, smo si spakirale in šle na zajtrk. Jedli smo kruh, maslo in marmelado. Po zajtrku smo šli kegljat. Ob 13. uri smo imeli kosilo. Jedli smo zrezek, solato in pili sok.

Ura je odbila 14 in z avtobusom smo se odpeljali proti domu. Pred šolo so me že nestrpno čakali mami, ati in bratec Tim. Vsi smo bili zelo veseli.

Živa H. Hostnik, 3. a

Foto: arhiv šole

ZAKLJUČNA KONFERENCA POŠ-a

10. 4. 2014 smo se Ana Marija, Alja in jaz z učiteljem Boštjanom, učiteljico Aleksandro in učiteljico Marjetko odpravili na zaključno konferenco POŠ-a, ki je bila v Mari boru v hotelu Habakuk.

Ko smo prispeli, nas je najprej v hotelu čakal zajtrk. Po zajtrku smo se učenci in učitelji razdelili v skupine. Učenci smo si najprej ogledali gledališko predstavo z naslovom Babica ni odveč, ki je bila zelo zanimiva. Za tem je sledil kviz, kjer smo si pošteno urili možgančke. Po kvizu je sledilo kosilo. Ko smo si dodobra napolnili želodce, smo si pripravili tržnico, na kateri smo predstavili naš POŠ program. Po predstavitvi našega programa in ogleda drugih tržnic smo se skupaj z mentorji odpravili na javno predstavitev, na kateri se je predstavilo nekaj šol.

Predstavitve so bile zanimive in so nam dale ideje za nadaljevanje.

Zala Vogrinec, 7. b

POMOČ V POPLAVAH

V Bosni je bilo zelo veliko prizadetih ljudi zaradi poplav, zato smo na naši šoli organizirali dobrodelno akcijo, v kateri smo zbirali vse potrebne stvari za preživetje ljudi. Zbrali smo veliko zapakiranih vod, hrano, plenice za otroke, posteljnino ter pripomočke za osebno higieno. Tovornjak je prostovoljne prispevke naših učencev in otrok vrtca odpeljal na Ptuj, od koder je krenil konvoj vozil za Bosno in Srbijo. Spet se je izkazala dobrota naših ljudi.

Eva Čagran, 6. a

FILMI MLADIH USTVARJALCEV

Na natečaj Vsaka hiša ima svojo zgodbo, ki se je zaključil 31. marca 2014, je prispelo 12 del, pet kratkih filmov v kategoriji osnovnih šol in trije v kategoriji srednjih šol, natečaju pa so se letos s štirimi filmskimi prispevki odzvali tudi študentje.

V kategoriji osnovnih šol je nagrado prejel naš film, v katerem smo predstavili Dominkovo domačijo. V filmu nastopajo: Marjeta Horvat (mama), Urška Korošec, Maja Petek, Teja Brumen, Kiara Petrovič, Žiga Bolčevič, Luka Bolčevič (otroci); brala je Špela Cvetko; kamera: Aljaž Zorko; scenarij in režija: Urška Korošec; mentor: Boštjan Rihtar.

Dominkova domačija, avtorice Urške Korošec, je žirijo prepričala s svojim izrazito večplastnim in razgibanim filmskim pristopom, ki v povezano celoto preplete elemente klasičnega namenskega, informativnega dokumentarnega filma, zgodovinsko rekonstrukcijo in arhivske posnetke, predvsem pa je kratki film prežet z dragocenim in iskričnim smislom za humor.

POVEZUJE NAS PRIJATELJSTVO
UČENCI 1. RAZREDA SE
DRUŽIMO S PRIJATELJI IZ
DORNAVE. SKUPAJ Z NJIMI
SMO DELALI OBLOŽENE
KRUHIKE, SE IGRALI V SOBAH
PRESENEČENJA IN SE
SLADKALI. SEDELI SMO NA
VODNI POSTELJI, SE POGOVAR-
JALI IN SPOZNAVALI DRUG
DRUGE GA. SKUPAJ SMO
PREŽIVELI PRIJETNE TRENU-
TKE IN SE VELIKO NAUČILI.
BARBARA TOPLAK 1.B

NAJBOLJŠE V DRŽAVI

Plesalci Šolskega plesnega festivala OŠ Gorišnica smo se 2. 6. 2014 udeležili državnega plesnega tekmovanja osnovnih šol v Vrhniki, ki ga je organizirala Plesna zveza Slovenije in Plesno mesto. Nika, Ema Nuša, Neli, Eva in Špela smo plesale hip hop, pop in latino in se ekipno uvrstile na 3. mesto. Nika Geč iz 8. b razreda si je priplesala tretje mesto med 173 plesalci. Naših 24 plesalk iz 3. triletja je v plesu na slovensko glasbo prikazalo PRAZNIK ŽETVE. Sodniki so nam v konkurenci 16 produkcij dodelili prvo mesto za najboljši umetniški vtis, najboljšo koreografijo in najboljšo plesno tehniko. Na prireditvi smo si v odmorih ogledali veliko vrhunskih plesnih točk in pevskih nastopov. Zapeli so Katarina Velika, Blaž Vidovič in Alja Krušič, najboljša iz oddaje Slovenija ima talent. Poleg zlatih priznanj in pokalov smo za nagrado od vodstva šole prejele tudi večerjo v McDonaldsu.

Za naše odlične uspehe so bili zaslužni naši mentorji Jure Krajnc, Jelka Ivanuša in Irena Forštnarič z veliko podporo gospoda ravnatelja.

Špela Forštnarič, 9. b

BILI SMO V POSTOJNI

Cel teden sem nestrpno čakal, da se odpravimo na končni izlet. Tokrat smo šli v Postojno.

Zjutraj smo se zbrali v šoli. Po nas je prišel lepo poslikan avtobus. Vkrkali smo se vanj in začela se je dolga vožnja. Sedel sem zraven Luka, pred nama je bil Marko, za nama Lucija in Mojca. Ker nama je bila vožnja dolgočasna, je Luka vzel svoj telefon, da sva se malo zabavala. Ustavili smo se v Trojanah, kjer smo se najedli. Po mini pojedini smo pot nadaljevali proti Predjamskemu gradu. Končno smo prispeli do gradu in »napadli« kraj s fotoaparati. Kupili smo vstopnice, ki smo jih nato morali pokazati ob vhodu. Naprej nas je vodila vodička in povedala zgodbo o Erazmu, ki je živel na gradu, kako ga je izdal njegov služabnik in da je umrl na stranišču. Zgodba mi je bila zelo všeč. Ogledali smo si še kuhinjo, spalnico, jedilnico, skrivni prehod, stranišče in vse druge prostore gradu. Vrnili smo se v avtobus in se pomaknili do vivarija ob Postojnski jami. Ko smo prispeli tja, nas je ujel dež, zato smo hitro tekli vanj. Vodič nam je predstavil človeško ribico. Ogledali smo si še druge jamske živali. Vse so bile zelo majhne in srčkane. Na vrsti je bila razstava metuljev, a nas je bolj malo zanimala, saj smo bili že pošteno lačni. Tekli smo še na stranišče, ker nas je učiteljica že priganjala in govorila: »Pohitite, vlak ne čaka!« To je bil vlakec, ki pelje v notranjost Postojnske jame. Pravočasno smo prispeli nanj. Med vožnjo so nekateri vpili kot bolne race. Vedno bolj je postajalo mrzlo. Izstopili

smo. Vodička nam je pokazala največji kapnik. Prehodili smo 1 km. Predstavila nam je tudi Špagetno dvorano pa Belo in Rdečo dvorano. Najlepša se mi je zdela Rdeča dvorana. Videli smo tudi bel steber, ki bi naj držal celo jamo pokonci in simbol Postojnske jame, to sta dva stalagmita. Ko smo se peljali iz jame, smo opazili turiste iz Koreje, smejali smo se in si mahali. Na koncu smo imeli čas za nakupe. Kupil sem si verižico v obliki rakca in sovico iz gline. Čakala nas je vožnja proti domu. Ker sva se z Luko dolgočasila, sva morala nekaj ušpičiti. Skrila sva Lucijin etui za tablični računalnik in se zabavala. Spet smo se ustavili v Trojanah. Večina sošolcev je kupila krofe za domov. Ko smo bili že skoraj v Gorišnici, sem poklical domov, naj pridejo pome k šoli. Pričakala me je babica.

Bilo je izjemno dobro doživetje, a lahko bi bilo še bolje, če nas ne bi večino dneva spremljal dež.

Anže Petek, 5. b

MEDOBČINSKO NOGOMETNO TEKMOVANJE

V začetku maja smo se s šolsko nogometno ekipo odpravili v Juršince na nogometno tekmovanje, kjer smo se dobro borili in usvojili 1. mesto med tremi ekipami. Tekmovanje smo nato nadaljevali na naši šoli, kjer smo gostili nove tri nogometne ekipe. Navijanje navijačev se je obrestovalo in zasedli smo 2. mesto. Sledilo je še eno tekmovanje, ki se je odvijalo prav tako v Gorišnici. Zraven naše ekipe so bile še tri. Težko pričakovane tekme so se odvijale v našo korist. Na koncu smo imeli malo smole in to nas je stalo prvega mesta. Na koncu smo zasedli 2. mesto in prejeli pokal. Uvrstili smo se naprej in tako 19. 5. 2014 odšli še na zadnje tekmovanje in to na OŠ Ljudski vrt. Dve tekmi smo izgubili, a zadnjo odločilno zmagali. S to zmago smo si zagotovili 3. mesto. Domov smo odšli z dvignjenimi glavami in nasmejanimi obrazi.

David Živič, 7. a

PLAVALNI TEČAJ

Zjutraj sem si oblekel kopalke. Ob pol osmih smo se z avtobusom odpeljali v Terme Ptuj. Najprej smo se stuširali. Plavali smo žabico, kravl in puščico. Lahko smo šli tudi na tobogan. Skakali smo v bazen bombico in vrtavko. Plavali smo z desko in s črvomin in tudi brez vsega. Učitelj je bil prijazen.

Bilo je super. Rad bi, da bi šli še velikokrat v Terme Ptuj.

Domen Bezjak, 2. a

IZLET V LIBELIČE

V soboto, 5. 4. 2014, smo se z učenci naše šole, ki so vključeni v projekt POŠ in učenci iz OŠ Dornava odpravili v Libeliče. Dom, v katerega smo šli, se je imenoval Ajda.

Prijazno so nas sprejeli štirje voditelji. Najprej so nam predstavili dom. Nato smo imeli zajtrk. Razdelili smo se v tri skupine. Naša skupina je šla najprej k učitelju, kjer smo se učili zavezovati vozle. Nato smo odšli k plezalni steni. Oblekli smo si primerna oblačila in zapeli so nas v varovalne pasove. Ko smo bili pripravljeni, je učitelj rekel: »Varujem!« Mi smo morali odgovoriti: »Plezam!«. Ko sem plezala proti vrhu in sem pogledala nazaj, sem skoraj padla. Na koncu smo šli še do učiteljice, kjer smo plesali. Po končanih dejavnostih smo imeli kosilo. Ko smo se najedli, smo se odpravili v muzej. Najzanimivejši del izleta pa je bil, ko smo si ogledali kostnico. Videli smo kosti mrtvih ljudi. Ob koncu smo v spomin dobili še darila.

Ob 16. uri smo se odpeljali proti domu. Na poti domov smo opazovali elektrarne in reke. To je bil zame eden najlepših izletov.

Marina Šalamun, 5. a

VARNOSTNA OLIMPIJADA

17. 4. 2014 zjutraj smo se učenci 4. a in 4. b razreda zbrali pred šolo in se odpeljali v Cirkulane, kjer je potekala Varnostna olimpijada. Sodelovali smo pri različnih igrah, kot so zlaganje kock, metanje kocke, ciljanje z vodo v tarčo, kolesarjenje. Pri metanju kocke smo učenci 4. a prvi prišli na cilj, kocke smo zložili brez napake, pri ciljanju z vodo in pri kolesarjenju pa smo imeli malo smole. Tudi 4. b je izzive opravil dobro.

Sodelovalo je veliko ekip iz različnih šol: OŠ Ormož, OŠ Zavrč, OŠ Velika Nedelja, OŠ Cirkulane. Tekmovali sta tudi dve ekipi s Hrvaške.

Na koncu smo opazovali konje in dobili priznanje. Varnostna olimpijada mi bo še dolgo ostala v spominu.

Žan Černesl, 4. a

PODELJENI NAZIV „SIMBIOZA ŠOLA“

10. junij 2014 je Zavod Simbioza Genesis, socialno podjetje, prvič podelilo nazive Simbioza šola. Med prejemniki nazivov je bila tudi osnovna šola Gorišnica, saj smo v tem šol. letu izvedli delavnice Simbioza v oktobru in februarju. Projekt Simbioza šola je letos zajel 77 srednjih in osnovnih šol, ki so tekom šolskega leta izvedle (in še izvajajo) brezplačne delavnice, ki starejšim omogočajo prvi stik z računalnikom. Od marca do danes je pri izvajanju teh delavnic sodelovalo preko 800 starejših in več kot 700 prostovoljcev, ki so jim predajali svoje računalniško znanje. Izvedenih je bilo prek 1600 prostovoljskih ur.

Barbara Baraga, vodja projekta, je zadovoljna s prvimi meseci Simbioza šol: "Prav posebej smo ponosni, da smo s prenosom izvajanja delavnic na šole uspeli ustanoviti mrežo Simbioza šol, ki so akcijo Simbioza, kot jo poznate od prej, prenesle v trajnostno zgodbo. S tem smo omogočili kontinuirano izvajanje delavnic širom Slovenije in postavili temelje za mrežo, ki bo z medgeneracijskim sodelovanjem in prenosom znanja v prihodnosti povezovala čim več mladih in starejših."

www.simbioza.eu/sl/2013/

novice/podeljeni-nazivi-simbioza-sola

SIMBIOZA
ŠOLA

BILI SMO NA IZLETU

Končno smo dočakali petek, 6. 6. 2014, ko smo se zjutraj ob 7. 30. uri odpravili na našo šolsko ekskurzijo. Najprej smo si ogledali Arboretum Volčji potok. Tam smo videli metulje, orhideje, kaktuse, tulipane, vrtnice, drevesa in druge rastline ter dinosavre. Nato smo se napotili v Logarsko dolino, kjer smo si privoščili kosilo in se sprehodili po pravljичnem gozdu. Za tem pa smo se odpravili še do zanimivega slapa Rinke. Izlet smo uspešno zaključili pred šolo ob 20. uri.

Eva Čagran, 6. a

GARDALAND

V sredo, 4. 6. 2014, smo se pevci in pevke mladinskega pevskega zbora odpravili v Gardaland. Ta dan smo vsi težko pričakovali in naj povem, da pričakovanje ni bilo zaman, saj smo naravnost uživali. Odhod z avtobusom iz Gorišnice je bil že ob 3:30 zjutraj. To je bilo po eni strani zelo dobro, saj smo na avtobusu spali in čas do našega zabavišnega parka je minil hitreje. Med vožnjo smo naredili tudi manjše postanke, kjer smo se okrepčali. Vso pot nas je spremljala tudi vodička, ki nam je v času vožnje povedala ogromno zanimivih dejstev o Italiji. V Gardaland smo prišli varno in po razdelitvi vstopnic je sledil najboljši del dneva. Bili smo razdeljeni v manjše skupine po štiri ali pet oseb. Takoj ko smo vstopili v Gardaland, smo se dogovorili, ob katerih urah se bomo dobili, da vidimo, če smo vsi v redu. Po kratkem sestanku smo odhiteli na najrazličnejše vlakce smrti, vrtiljake in druge naprave.

Na vseh smo uživali in doživeli polno adrenalina. Tudi hrane in pijače nam ni manjkalo, saj smo zraven imeli svoje malice, pa tudi v samem Gardalandu sem preštela deset restavracij. Zelo pomembno se mi tudi zdi, da smo se počutili varno. Gardaland je res urejen in odlično zavarovan, zato smo si lahko brez skrbi odložili nahrbtnike, kadar jih nismo potrebovali. Dan je minil hitro in vsi smo bili polni doživetij. Čakala nas je samo še vožnja domov. Tudi ta je hitro minila in okrog 00:30 ure zjutraj smo se srečno vrnili domov. Na Gardaland nas bodo vsekakor spominjale vse fotografije, spominki in vtisi, najvažnejše pa je, da smo si obisk Gardalanda s trdim delom, tekmovanji, koncerti in vsemi pevskimi vajami tudi zaslužili.

Jana Rajh Plohl, 8.a

EKO VRT NA ŠOLSKEM DVORIŠČU

Šolski vrt je čudovita popestritev šolske okolice in zanimiv učni in vzgojni pripomoček. Dejavnosti na vrtu omogočajo učencem neposreden stik z naravo, spoznavanje rastlin, spremljanje rasti in razvoja rastlin, spoznavanje vrtnih prebivalcev, procesov v naravi, kot tudi rokovanje z orodjem in zemljo.

Na dvorišču med šolo in vrtcem smo uredili zelenjavni vrt, za katerega učenci skrbijo že dve leti. Spomladi smo ga malo razširili in dodali še nekaj gredic, za katere nam pomagajo skrbeti tudi otroci iz vrtca. Zasadili so zelišča in rože ter s tem naš vrt lepo popestrili in polepšali.

Učenci drugih razredov so že pobrali svoj pridelek, ostali pa bomo morali nanj še malo počakati, medtem pa si lahko postrežemo s slastnimi jagodami.

EKO VRT

Ob šoli smo si učenci 2. razreda naredili vrt. Najprej smo gredico prekopali, potem smo zemljo pograbljali. Po gredici smo si označili črte in vsak učenec je posejal rdečo redkvico. Na koncu smo jo zalili. Nekaj tednov smo čakali, da je zrasla. Ko je zrasla, smo si jo izpulili in odnesli domov. Nato smo posadili tudi sadike paprike.

Redkvico imam zelo rad.

Adrian Munda, 2. a

GLASBENI FESTIVAL

23. aprila je v Festivalni dvorani potekal 7. glasbeni festival, ki je namenjen mladim posameznikom in skupinam, ki delujejo na področju glasbe. Festivala smo se udeležili tudi člani šolskega ansambla STRINGS z mentorjem Boštjanom Rihtarjem. Predstavili smo se z avtorsko skladbo Gradimo znanje. Zmagovalca je izbrala odlična žirija v zasedbi Tine Marinšek (Tabu), basista Nikole Sekuloviča (Dan D) in saksofonista Mihe Hawline (Big Bend RTV Slovenija). Med skupinami je zmagala punk rock skupina KLT iz Trbovelj, ki je ob prejemu nagrade občinstvu sporočila, da je pomembno, da živimo pozitivno in delamo enakopravno. Ostali nastopajoči smo prejeli pohvale in čestitke za sodelovanje na festivalu. Pomembno je, da taki festivali obstajajo, kjer si mladi lahko pridobivamo glasbene izkušnje na odru.

Eva Tilli, 5. a

DOSEŽKI NAŠIH UČENCEV NA DRŽAVNI RAVNI

V polfinalu državnega tekmovanja v rokometu za starejše deklice (8. in 9. razred) se je naša ekipa uvrstila na 7. mesto v državi. Mentor: Zdravko Tobijas.

ELVINO KUHAR iz 7. c je zasedel 15. mesto na državnem tekmovanju v atletiki - met vorteksa, DORA MIKEC iz 7. c pa 20. mesto v skoku v višino. Mentorja: Zdravko Tobijas in Gorazd Šket.

TILEN KOLAR iz 9. a je usvojil bronasto priznanje na tekmovanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje. Mentorica: Mihaela Poplatnik.

LEA REBERC in TJAŠA KOLENKO iz 9. b sta usvojili bronasto priznanje med mladimi raziskovalci z raziskovalno nalogo z naslovom Mladi v spolnih dilemah. Mentorici: Tihana Bezdrob in Mihaela Poplatnik.

Na državnem tekmovanju v znanju kemije sta sodelovali EVA ŠALAMON in NIKA BEDRAČ iz 8. a ter LARA ZEMLJIČ iz 9. a, ki je dosegla srebrno Preglovo priznanje. Mentorica: Zdenka Zver.

Na državnem tekmovanju iz nemškega jezika sta NICOLE HARTER iz 8. b in PASCAL ZELENIK JURAK iz 9. a usvojila srebrno priznanje. Mentorica: Karmen Fekonja.

STAŠ HORVAT iz 7. b in MIHAEL LEBEN iz 8. a sta sodelovala na državnem tekmovanju v znanju iz matematike za Vegova priznanja. Mentorice: Iva Trop, Patricija Kramberger Rom in Tina Kelc.

Na državnem tekmovanju iz logike so našo šolo zastopali: NIKA BEDRAČ iz 8. a, TIM ŽNIDARIČ iz 9. a, LEA REBERC iz 9. b in STAŠ HORVAT iz 7. b, ki je usvojil srebrno priznanje. Mentorica: Tina Kelc.

Na državnem tekmovanju iz poznavanja sladkorne bolezni so tekmovali: NIKA BEDRAČ iz 8. a, TILEN KOLAR iz 9. a in LEA REBERC iz 9. b. Tilnu Kolarju in Lei Reberc je uspelo usvojiti srebrno priznanje. Mentorica: Tina Kelc.

Na državnem plesnem tekmovanju osnovnih šol so NIKA GEČ, EMA HUNJET, NUŠA MESAREC, NELI CVETKO, EVA VOGRINEC in ŠPELA FORŠTNARIČ plesale hip hop, pop in latino in se ekipno uvrstile na 3. mesto. NIKA GEČ iz 8. b razreda si je med posamezniki priplesala tretje mesto. 24 plesalk iz 3. triletja je v plesu na slovensko glasbo prikazalo Praznik žetve usvojilo prvo mesto za najboljši umetniški vtis, najboljšo koreografijo in najboljšo plesno tehniko. Mentorji: Jure Krajnc, Jelka Ivanuša in Irena Forštnarič.

Na državnem šahovskem tekmovanju za posameznike se je ALJA JANŽEKOVIČ iz 9. b uvrstila na 6. mesto. Mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič.

ALJA JANŽEKOVIČ iz 9. b, KARMEN KOSTANJEVEC iz 8. b in NIKA BEDRAČ iz 8. a so usvojile 5. mesto na ekipnem šahovskem tekmovanju za dekleta in fante do 15 let. Mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič.

Na posamičnem osnovnošolskem državnem tekmovanju za dečke in deklice do 9 let v šahu je NIKA KRALJ iz 4. b osvojila 5. mesto. Mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič.

NIKA KRALJ, BRINA KOLARIČ, MAŠA RIŽNAR IN SAŠA ARNUŠ vse iz 4. b razreda so na ekipnem državnem prvenstvu osnovnošolcev do 12 let v šahu usvojile 5. mesto. Mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič.

Na državnem tekmovanju mladih čebelarjev Slovenije sta učenca TILEN KOLAR in TIM ŽNIDARIČ iz 9. a dosegla zlato priznanje. Mentor: Ivan Laura – zunanji sodelavec (Čebelarska zveza Gorišnica).

Na državnem tekmovanju iz Vesele šole so bronasta priznanja prejeli: MOJCA ZAMUDA (5. b), IVANA ARNEJČIČ, ANAMARI PLOHL, TIM ŽNIDARIČ (vsi 9. a) in NICOLE HARTER (9. b). Srebrna priznanja so prejeli: TITA MAJERIČ, NIKA KRALJ (obe 4. b), LUKA ČERNESL (5. a), ŽAN TUŠAK (5. a), STAŠ HORVAT (7. b), ANJA BORAK, NUŠA MENDAŠ (obe 8. b), LARA ZEMLJIČ, TILEN KOLAR (oba 9. a), LEA REBERC in EVA VOGRINEC (obe 9. b). Mentorici: Edita Kovač in Manja Bezjak.

RECIKLIRALI SMO PLASTIČNE VREČKE

Ob sredah smo imeli EKO krožek. Odločili smo se, da bomo reciklirali plastične vrečke. Dela smo se lotili tako, da smo najprej zbirali vrečke. Ko smo imeli dovolj vrečk, nam jih je učiteljica zlikala. Nekaterim je učiteljica nato šivala vrečke s šivalnim strojem, nekateri pa so si vrečke sešili sami. Na koncu smo izdelali še ročaje in jih okrasili z nalepkami, z izrezanimi rožicami in drugimi dodatki. Izdelali smo torbice, ovitke za telefone in različne vrečke.

Vita Irgolič in Živa Trunk, 3. b

NAŠA ŠOLA JE EKO

Pridružili smo se številnim projektom, ki podpirajo okoljevarstveno ozaveščenost, med drugim tudi projektu Eko-paket pod okriljem Eko šole.

Učenci se zavedajo, da je recikliranje mladi generaciji tako rekoč že v krvi. Toda ali lahko še nadgradimo našo osveščenost in ravnanje? Seveda!

Učenci 7. a, Tomas Golob, Patrik Ciglarič in David Živič, so se podali v svet animacije. Posneli so preko 300 fotografij in jih sestavili v animirani film z naslovom »Pazi, kako recikliraš!« Glavni junak je nepravilno odložena embalaža mleka, ki ravno zaradi

10. SEJEM ALTERMED V CELJU

V nedeljo, 16. marca 2014, smo se v okviru projekta Popestrimo šola in Eko šola predstavili na degustacijskem odru s pripravo dveh namazov. Najprej smo pripravili čebulni namaz s skuto, nato še namaz iz čebule in jajc.

Naslov naše predstavitve je bil »Z njive na krožnik«. To ime smo izbrali, ker so vse uporabljene sestavine pridelane v našem domačem okolju.

Že naše babice so pridelovale ptujski lük, ki ga odlikuje prav poseben okus, poznamo pa ga po številnih zdravilnih učinkovinah. Tudi bučno olje in bučna semena so opravila čisto kratko pot do kuhinje. Potrebujemo še malo skute in domači kruh iz krušne peči, pa je okusna in zdrava malica pripravljena. Tako kot so rekle že naše babice: „Krüh pa lük, pa je jüžna vküp“.

EKO MODNA REVIJA IN PLES

Na naši šoli imamo odlične plesalce, ki nas vedno znova presenečajo s svojimi nastopi. Na sejmu Altermed je nastopalo 18 učencev, ki so se na predstavitvenem odru pod mentorstvom Irene Foršt-

narič in Tine Brodnjak Kokot ter koreografinje Božene Krivec izkazali v vlogi manekenov in plesalcev. Ob tej priložnosti so bili oblečeni v prav posebna oblačila, ki so jih zasnovali, oblikovali in tudi izdelali učenci na tehniškem dnevu. Uporabili so različne odpadne materiale: papir, plastične vrečke, vrečke od čipsa in piškotov, plastične cevi, jogurtove lončke in stare zgoščenke. S tem so navzoče opozorili na razumno in odgovorno ravnanje z odpadki. Najprej so se naši manekeni sprehodili po odru in predstavili oblačila, ob tem pa prikazali tudi pristne medsebojne odnose, nato pa so se spretno zavrteli v ritmu angleškega valčka.

PTIČEK FLAUČEK IN NJEGOVA URA

Nekega lepega poletnega dne je na gozdni jasi ptiček Flauček praznoval svoj rojstni dan. Povabil je veliko gozdnih živali.

Najbolj mu je bilo všeč darilo ptičke Tinke, kajti dobil je čarobno uro. Ampak on ni vedel, da je čarobna. Na rojstni dan pa je prišla tudi nepovabljen gozdna lisica. Bila je zelo jezna, ker je ptiček ni povabil. Za darilo mu je prinesla črn prekratek šal. Zelo ga je sovražila in ravno zato je prišla. Ko je ptiček Flauček mislil, da mu bo voščila za rojstni dan, mu ni, ampak ga je hotela zgristi. Vendar ji ni uspelo. Ptička Tinka je zaklicala, naj ptiček Flauček pritisne gumb na svoji novi uri in si zaželi, da bi lisica izginila. Ptiček Flauček je to storil in v tem trenutku je lisica izginila. Vsi so se veselili. A urok ni trajal dolgo. Lisica se je spet pojavila, tokrat pa ni bil nihče v nevarnosti, saj je obtičala na vrhu bora. Zaradi čarobne ure se je ptiček pred nevarnostjo vedno rešil. A vedno je rešil tudi druge. S ptičko Tinko sta se poročila.

Čarobno uro je imel ptiček Flauček vedno pri sebi, saj je bila nekaj posebnega.

Laura Horvat, 3. a

PRVA TRIADA

Prva triada je čista zabava.

V prvem razredu smo lutke izdelovali in se zraven smejali.

Pisali smo tudi številke, ki so včasih izgledale kot travnate bilke.

Drugi razred je postal že bolj resen.

V njem sem napisal že kakšno pesem, prebral časopis in zmečkal svoj prvi spis.

V tretjem razredu sem se naučil veliko o okolju, o tem, katere so nevarne snovi in kisle stvari, kar pošteevanka ni, čeprav ne diši.

Ker imam rad zabavo, sem pripravljen na novo triado.

Samuel Zamuda, 3. b

ČUDEŽNA SLIKA

GLAS: V gozdu na jasi leži ogledalo. Mimo prileti bela vrana.

VRANA: O, poglej, poglej čudežna slika. V njej vidim sebe, vendar sem bele barve. To je pa res čudežna slika, saj so vse moje prijateljice črne.

OVCA: Pozdravljena vrana, kaj pa opazuješ?

VRANA: Na jasi sem našla to čudežno sliko, ki spreminja barve. Na njej sem čisto bela.

OVCA: Vrana, pa saj si bela tako kot jaz.

VRANA: To pa ne bo držalo, ker si črna kot jaz.

GLAS: Mimo priraca grdi raček in na glas vzdihuje.

RAČEK: Spet so me spodili. Nihče me ne mara. Vsi me odrivajo. Le kaj je narobe z mano? O, pozdravljeni ovca in vrana, kaj pa vidve tukaj? So tudi vaju spodili?

OVCA: Ja, kako si izvedel?

RAČEK: Mogoče zato, ker si črna? Vrana, kaj pa ti držiš v kljunu?

VRANA: Ko so me prijateljice spodile, sem našla to čudežno sliko, na kateri sem bela.

RAČEK: Vrana, pa saj si bela. Pokaži mi sliko. O, poglej, na sliki sem jaz. Toda zakaj sem tako sive barve, če so moje sestrice rumene?

OVCA: Vesta kaj, najbolje je, da to sliko pustimo kar tukaj, saj na njej ni nobeden od nas pravih barv. Raje se pojdimo igrat.

VRANA: Prav imaš ovca. Če nas nočejo pa nič, oni zamujaajo našo družbo.

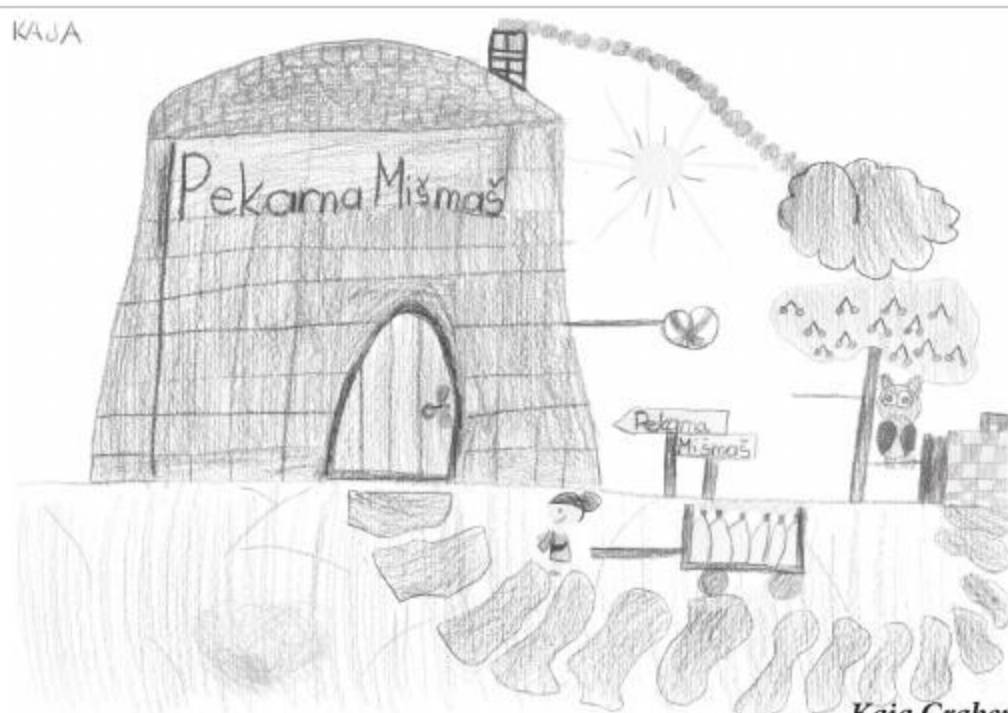
RAČEK: Ne morem verjeti. Našel sem najboljša prijatelja. Meni je vseeno, kakšne barve sta.

GLAS: Tako so trije posebneži svoje vrste postali najboljši prijatelji.

Nauk te zgodbe je, da človeka ne smemo soditi po njegovi zunanosti, ampak po njegovi notranosti.

Saša Arnuš, 4. b

KAJA

Kaja Graber, 3. a

ŠOLA

V šolo hodimo in se družimo. Radi se učimo in se veselimo.

Ko zvonec zaslišimo, mi odreagiramo. A učiteljica reče: »Ne še, pripravite še.«

Maj Visenjaj, 3. b

V živalskem vrtu
 V torek smo šli z avtobusom v
 živalski vrt. Zraven smo si vzeli
 malico. Med vožnjo smo peli
 pesmice. Ko smo prispeli, smo
 pojedli malico. Potem smo šli
 pogledat živali. Videli smo: pavaj,
 slona, žirafa, kače, papagaje, tjulne
 in opice. Šli smo pogledat morskega
 leva. Potem smo šli v trgovino.
 Vodička nas je že čakala in
 zato smo pohiteli. Predstavila nam
 je kunco in kraljevega pitonca.
 Šli smo se igrati in jesti. Potem smo
 šli na avtobus. Na avtobusa smo
 se igrali. Bila je super.
 Lana Tomazič 7.B.

Rahela Zamuda, 1. b

EMIL IN DETEKTIVI

Poustvarjanje

Vlak je ustavil na postaji. Z vlaka je izstopil fant po imenu Emil.

Zaslišal je, da je nekdo močno zatrobil. Za sabo je
 zagledal mene. Povedal mi je, kaj se mu je zgodilo.
 Povedal mi je o možu, ki je na vlaku sedel zraven njega.
 Zaspal je in mož mu je ukradel 140 mark. Bil je zelo
 žalosten. Nato sva ga zagledala v kavarni. Svetoval sem
 mu, naj o dogodku obvesti policiste. Zaradi norčij, ki jih
 je ušpičil v preteklosti, si ni upal. Predlagal sem mu, da
 greva do njega. Eden bi ga zamotil, drugi pa bi mu
 narisal rdeči križ na hrbet. Medtem bi prišli prijatelji,
 vstopili v kavarno in ga povabili na zrak. Obkrožili bi ga
 in zahtevali, da takoj vrne Emilov denar. Če ga ne bi
 hotel dati, bi to naredili na grši način. Sreča bi bila, če
 bi kovček pustil v kavarni in ker bi midva ostala notri,
 bi kovček pograbila in ga vzela s seboj. Ko pa bi fantje
 videli, da kovčka nima, bi ga izpustili. Šli smo v akcijo.
 In zgodilo se je, da je na koncu bilo, tako kot sem pred-
 lagal. Ko smo kovček dobili in odprli, smo ugotovili, da
 je mož kovček zamenjal. Stvar smo vzeli resno. Počakali
 smo do večera. Tat je bil v drugi kavarni, ki se je imeno-
 vala »Denar bar«. A ker kovčka ni imel s seboj, smo mu
 sledili v njegovo hišo. Ko je zaspal, smo začeli iskati.
 Vstopili smo v sobo, v kateri je bilo vse polno enakih
 kovčkov. A ker je Emil svoj kovček dobro poznal, ga je
 kaj hitro našel.

Odhiteli smo iz hiše in tako rešili Emilov denar.

Marina Šalamun, 5. a

Eva Tilli, 5. a

BRALNO ZNAČKO SMO ZAKLJUČILI S PRIMOŽEM SUHODOLČANOM

Ob zaključku slovenske bralne značke nas je ob koncu maja obiskal pisatelj, Primož Suhodolčan, avtor številnih uspešno prodajanih otroških in mladinskih knjig. Po končanem pogovoru z otroci naše šole, smo ga povabili na kratek klepet, ob katerem smo se zelo nasmejali.

Ali berete knjige tujih avtorjev?

Kot sem že na predstavitvi povedal, mi je najljubša knjiga jedilni list v kitajski restavraciji. Drugače pa berem tudi knjigo o dejstvih, ki ni prevedena v slovenščino in je zapisana v nemščini. Ste recimo vedeli, da mravlje, ki so zastrupljene, zmeraj padejo na desno stran? No, take stvari rad berem.

Kako to, da ste se sploh odločili, da boste pisali knjige?

V naslednjem življenju bom kuhar, ker sem si vedno želel kuhati in tudi danes imamo doma tako narejeno, da je kuhinja moja. Povedati želim, da jaz ničesar nisem v redu znal. Najprej sem hotel študirati biologijo, ampak sem se odločil za novinarstvo.

Sedaj pa nam povejte, če je bil vaš oče tudi takšen zabavljač, kot ste vi?

Moram reči, da je bil za tisti čas inovator na mnogih področjih. Recimo, bil je prvi med pisatelji, ki ni bral med nastopi. Na zaključkih bralnih značk je bil prvi, ki je igral.

Ali vaša sin in hčera tudi rada pišeta?

Sin ja. Ko je imel 10 let je usvojil knjižno nagrado. Sedaj pa želi študirati mednarodne odnose, ker mu zelo dobro gredo tuji jeziki.

Ste morda navdih za pisanje knjig dobili od svojega očeta?

Morda, zelo me je navduševal književni lik, ki ga je ustvaril oče, to je Peter Nos.

Kako to, da se niste odločili za delo v novinarstvu, če pa ste to tudi študirali?

Od novinarstva me je odvrnilo to, da v Sloveniji nimamo povsem svobodnih novinarjev. Zmeraj so tu vplivi politikov, podjetij... in tako ne moreš povedati tistega, kar ti resnično leži na duši.

Imate v načrtu ustvariti še kakšno knjigo?

Ravno sedaj ustvarjam knjigo z naslovom Lipko, v bližnji prihodnosti pa želim še ustvariti knjigo ali dve za mladino.

Skozi pogovor smo se zelo nasmejali in ugotovili, da pisatelj obvlada tuje jezike, saj nam je marsikaj povedal v kitajščini, ruščini ... Pogovor je bil zelo sproščen.

Tilen Kolar, 9. a

... g. BORUTA PAHORJA

Za tokratno številko Iskrice je spomine na šolske dni z nami delil predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor.

1. Kakšna je bila vaša pot izobraževanja?

Ko sem bil toliko star kot vi, nisem rad hodil v šolo. Potem pa je seveda šlo na boljše. Moral sem hoditi v osnovno šolo. Ko sem sprejel, da je še kar kul, če se gre v srednjo šolo in gimnazijo, pa sem šel zelo rad na fakulteto. Žal mi je, da nisem naredil doktorata in sem eden redkih (ki ne kradem), ki ga nima. Vsi moji sodelavci okrog mene ga imajo, zato nisem ravno najboljši vzor za izobraženega človeka.

2. Kateri predmet ste imeli v šoli najraje in katerega niste marali?

Najraje sem imel zgodovino. Od vedno, ne vem zakaj. Zgodovina me je vedno privlačevala. Tudi takrat ko nisem bil priden učenec ali dijak, sem ogromno bral. Branje sem imel zelo rad in razen kotalkanja, kar sem počel sicer, sem samo bral, bral in kotalkal. No, torej, zgodovino sem imel zelo rad.

Česa nisem imel rad? Ne bi mogel reči, da je bila to matematika. Ampak je blizu tega. Tako bom rekel: matematika in fizika.

3. Ste bili v šoli tudi kaj nagajivi? Nam

lahko poveste kakšno zgodbo?

Mislim, da bi ravno povzročal škandale, to ravno ne. Ampak res je, da smo razbili kakšno šipo, ko smo igrali nogomet v učilnici. Nenamerno, seveda. Bili smo nagajivi. Uganjali smo norčije. Velikokrat so nas zato učitelji vlekli za ušesa.

4. Kateri so bili vaši hobiji v šolskih časih in katere imate sedaj?

Moj hobi je bil kotalkanje. Kotalkati sem začel že pred četrtem letom, ko še nisem znal govoriti. Vsi so mislili, da sploh ne bom govoril. Kotalkal sem nato do fakultete oziroma do odhoda v vojsko. To je bila moja ljubezen. Ne vem, če je kdo slišal, da sem drsal 10 ur. To je bilo mogoče tudi zato, ker sem 16 let kotalkal.

Šport in branje pa sta hobija še sedaj. Drugih hobijev pravzaprav nimam. Rad pogledam tudi kakšen dober film. Priznam pa, da ne hodim rad v gledališče in opero in s tem se ne gre hvaliti. Ampak ne morete imeti vsega. Nekaj si pač izberete in v tem poskušate biti dobri. Šport me zmeraj pomiri, vedno me postavi na pravo mesto.

5. Kakšen vtis vam je dala naša šola?

Že prej mi je bilo povedano, da je šola zelo lepa. Je veliko lepša kot sem pričakoval in tudi lepo urejena. Imate čudovito telovadnico, prostore. Zdi se mi, da imate okolje, v katerem lahko res uživate.

6. Kaj menite o današnji mladini, kaj bi ji svetovali?

Mislim, da ne potrebuje kakšnih posebnih nasvetov. Mislim, da je to generacija, ki se bo sama najbolje znašla, pravzaprav bi mi potrebovali od vas kakšen nasvet.

Zahvaljujemo se Vam za odgovorjena vprašanja in Vam želimo vse lepo.

Nika Bedrač, 8. a

TUDI V VRTCU NAS JE OBISKAL PREDSEDNIK BORUT PAHOR

9. aprila 2014 smo v Gorišnici praznovali Dan šole in vrtca. Za vse nas se je odvijal prav poseben dan, saj smo strokovne delavke vrtca pripravile delavnice, v katerih so otroci ustvarjali, se družili ter uživali. V vrtcu je bila na ogled postavljena razstava s starimi predmeti, ki so jih nekoč uporabljali naši pradedki in prababice. Razstavo smo popestrili še s starimi fotografijami.

Dopoldan so si najmlajše tri skupine Škrati, Mehurčki in Zvezdice popestrile v večnamenskem prostoru z izvedbo otroške olimpijade. V igralnici skupine Balončki so ustvarjali izdelke iz čebeljega voska. »Sončke« je obiskala aranžerka, gospa Barbara Bombek ter skupaj z otroki ustvarila čudovite velikonočne aranžmaje. V skupini Lunice je potekala ustvarjalna delavnica na temo: Dominikova domačija. Oblačke pa je razveselila gospa Barbara Zelenko, ki je skupaj z otroki izdelovala iz gline.

Delavnica v vrtcu, ki si jo je ogledal predsednik Borut Pahor, se je odvijala v igralnici skupine Mavrica. Tam so pridne rokenasihi nadobudnežev skupaj z gospo Bratuša iz Formina ustvarjale pekovske izdelke: kruh, pletenice in žemljice. Predsednik jih je tudi poskusil in bil zelo zadovoljen, da so ga otroci pogostili ter z njim pristno in brezskrbno poklepetali.

Vsi skupaj, tako otroci kot strokovne delavke, smo se udeležili še proslave, ki je potekala ob praznovanju naše šole in vrtca. Otroci skupine Sončki so za predsednika in širšo javnost zaplesali ples Otroci sonca, ki je nosil globlji pomen in s katerim so otroci sporočali, da nas vsak dan znova sonce rumeno prebudi, toplo objame, nasmeh podari. Tej kroglji življenja odpiramo dlan, bližina svetlo-

be rodi nam nov dan.

Po proslavi se je predsednik Borut Pahor sprehodil skozi naš čudoviti vrtec ter v dar prejel še svojo sliko, ki jo je narisal šestletni Leon Žuran iz skupine Lunice. Veseli smo bili tako eminentnega obiska, hkrati pa ponosni, da smo tako otroci kot strokovne delavke lahko pokazali, kaj vse znamo in zmoremo.

Valerija Vnuk Tušak

ZELIŠČNI SKALNJAK IN CVETLIČNA GREDA V VRTCU

V okviru ekovrtca smo naredili načrt zasaditve novih gred.

Tako so v mesecu aprilu na šolskem dvorišču nastale nove grede. Nastali sta cvetlična greda in zeliščni skalnjak. Na cvetlični gredi rastejo turški nagelj, ognjič, citronka in različne vrste rmana. Zeliščni skalnjak pa bogatijo naslednja zelišča: ameriški slamnik, kamilica, timijan, sivka, meta, melisa, čemaž, luštrek, janež, plahtica, rožmarin, netresk, origano, majaron, hermelika in krvava kislica.

Za zasaditev sta poskrbeli vzgojiteljici Simona in Marjana. Izdelale so se tudi glinene tablice za poimenovanje vsakega zelišča. V novem šolskem letu bomo uvedli vrtno detektivo, ki bodo skrbeli za zalivanje, trganje in za celotno oskrbo gred. Vse skupine se bodo vključevale v spoznavanje z zelišči, kuhali si bomo zeliščne čaje in si naredili kakšno kulinarčno dobroto z dodanimi zelišči. Zasaditev je namenjena vzgoji

otrok, da bi mu narava postala del življenja, da bi preko čutil in preko prehrane spoznavali zelišča in da bi se skozi vse letne čase učili skrbeti zanj in gojili odgovoren odnos do narave.

Petra Tomažič,
Marjana Belšak,
Simona Žnidarič Tomažič

V PREDSTAVAH SMO UŽIVALI

V tem šolskem letu nam je ekološko-kulturno Društvo za boljši svet odigralo štiri predstave: v mesecu

decembru smo si pogledali predstavo *Praznična lučka*, v kateri so otroci ugotavljali, ali je darilo zavito v barven papir res največja dragocenost. Naslednja predstava je nosila naslov *Bodi moj prijatelj*. Skozi prigode glavnega junaka se otrokom približa vrednost prijateljstva in lepih odnosov. V okviru dneva Zemlje so otrokom zaigrali komični muzikal *Rešimo Zemljo*. V času velikih klimatskih sprememb ter slabih medčloveških odnosov je pomembno ozaveščanje človeštva, da smo vsi ljudje ena velika družina, Zemlja pa naš edini dom.

V zadnji predstavi *Au, moj zobek boli* pa je poudarjena skrb za zdrave zobe, za redno umivanje zob, obisk zobozdravnika in uživanje zdrave hrane.

Predstave so bile otrokom izredno všeč. Ob njih so vidno uživali, kar so pokazali s smehom, sodelovanjem in močnim aplavzom.

Nataša Žnidarič

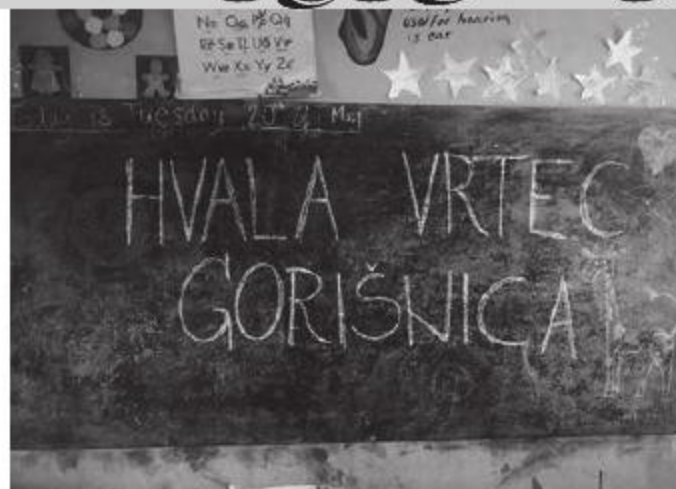
PROJEKT AFRIKA

Otroci in vzgojiteljice skupine Oblački so se odločili, da bodo izvedli projekt, v katerem bodo bolj podrobno spoznali Afriko in afriške otroke. Projekt je trajal od prvega aprila do sredine maja. Otroci so postopno spoznavali afriške države. Največ časa so posvetili Egiptu in Gambiji. Gambija je obmorska država v zahodni Afriki. V celoti jo obkroža Senegal, razen pri izlivu reke Gambije v severni Atlantski ocean.

Spoznali so, da so afriške države zelo revne in otroci v teh državah nimajo dovolj hrane in vode. Prav tako pa ni vsem otrokom omogočeno šolanje, kot je to pri nas. Zato so se odločili, da bodo zbrali nekaj šolskih potrebščin in jih poslali afriškim otrokom. Vzgojiteljica Andreja je na spletu našla go. Uršo Fall, Slovenko, ki živi in dela v Gambiji. Povezali sta se in sodelovanje se je začelo. Otroci skupine Oblački so zbrali 40 kg šolskih potrebščin. Pri zbiranju so jim pomagali otroci šestih in sedmih razredov. Za poštino je poskrbela Šola Gorišnica in donatorji. Zraven paketov so gambijskim otrokom v vrtec Mobe-ta poslali tudi pismo, ki so ga sooblikovali otroci. Otroci skupine Oblački so narisali risbice in jih priložili k pismu. V kratkem pričakujejo pismo iz Gambije, ki se ga vsi že zelo veselijo.

Želijo si, da se sodelovanje vrtca Gorišnica z vrtcem Mobe-ta nadaljuje tudi naslednje šolsko leto.

Andreja Fekonja

FOLKLORA V VRTCU GORIŠNICA

Folklorna skupina vrtca Gorišnica se je v šolskem letu 2013/14 predstavila na območnem srečanju otroških folklornih skupin z nazivom SEDEM KORAKOV v Trnovski vasi, kjer so dosegli regijsko raven. Predstavili so se s spletom Ringa, ringa raja. Na harmoniko jih je spremljal Klemen Podgoršek.

Prav tako so se udeležili državne revije ljudskih pesmi, plesov in običajev z nazivom PIKA POKA POD GORO v Rogaški Slatini. Folklorniki so uživali v nastopanju, še najbolj pa je bilo veselo na avtobusu, saj so otroci in vzgojiteljice ves čas peli pesmi in se zabavali.

Zadnji nastop folklorne skupine v tem šolskem letu bo 19. 6. 2014, ko se bodo predstavili na prireditvi ob zaključku šolskega leta in dnevu državnosti.

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

V četrtek, 15. 5. 2014, smo strokovne delavke vrtca pripravile zaključno prireditev vrtca Gorišnica. Vzgojiteljice in otroci smo povabili starše na Potep skozi štiri letne čase. Rdeča nit prireditve je bila zgodba Babica Leto, ki je imela dvanajst vnukov. Potovali so po svetu vendar nikoli skupaj. O potovanju so doživeto pripovedovali pripovedovalci in hkrati povezovalci prireditve otroci sami: Špela Kokot, Urban Lindič, Leon Žuran in Anže Čeh.

Pri nastajanju prireditve so sodelovali otroci. Njihove pridne roke so pri ustvarjalnih uricah pod vodstvom vzgojiteljic Zdenke Bromše in Sandre Prapotnik ustvarjale za sceno prireditve. Otroci so sami poskrbeli za slikovni del vabila za prireditev. Uvod v prireditev in zaključek prireditve smo prav tako prepustili otrokom. In to je zelo dobro opravil Anže Čeh. Vse skupine od najmlajših pa do najstarejših so z besedo in plesom predstavile značilnosti letnih časov. Tako so bil majhni ježki, igrivi jesenski listki, bele drobne snežinke, aprilске dežne kapljice, toplo poletno sonce, huda poletna nevihta in čudovita mavrica.

Na koncu prireditve pa so se na prireditvenem prostoru pred čudovito sceno, ki je prikazovala štiri letne čase, ponovno zbrali vsi naši mali sončki vrtca Gorišnica s svojimi vzgojiteljicami. S pesmijo Anike Horvat: Vi ste naši mali sončki smo vzgojiteljice zaključile prireditev, ki je v celoti uspela.

Hvala vsem, ki ste prireditev prišli pogledat!

Nevenka Maltarič in Sandra Prapotnik

Hello, dear English corner friends!

The school year is almost over and we can not be more ready for summer holidays to come. Before we end this year's edition of our corner, we would like to give farewell to our »9-grades«, with their precious memories and wishes. We wish them all the best!

Also London trip 2013 is included in this edition. So, everybody who will travel with us in the next school year, can take a piece of experience... Have incredible holidays!!

LONDON EXPERIENCE

On the 13th of December at 5 a.m. students from 8th and 9th grade waited in front of our school to finally go on the bus. We were going to London! On the way to the airport we stopped in Celje to pick up some other students. As we arrived to the airport in Ljubljana, we waited some time for check in. Some of us were on the plane for the first time. When we came to the Stansted airport London, a bus driver was waiting for us. His name was Roger. When we came to the hotel, we got our rooms and in 15 minutes we went to the underground already. We drove to the National History Museum, where we saw a lot of animals in their natural size and a lot of scientists. Then we went to the Leicester Square, where we had dinner. After that we went back to the hotel and fell asleep very quickly, because we were exhausted. On the second day we went to the Trafalgar Square, where we saw a statue, guarded by four lions. We visited the National Gallery as well, and there we saw some famous pictures of famous authors. After that we went to the Buckingham Palace and saw changing

of the guard. Unfortunately the queen wasn't there. Then we walked through the park to the Big Ben and the Westminster Abbey. We also saw the London Eye. We had lunch after that. We ate the original fish and chips. We visited the Tower Bridge after lunch, and the day was over already. On the third day we went to the Greenwich. We stood on the west and the east side of the Earth. We took a boat on the river Thames, where we could see all sightseeings from the river-side. Then we visited the Madame Tussads, where we took some pictures with our favourite celebrities. After that we went to see the China Town. It was like real China! On the next day we only went on the Monument, where we walked on 311 steps. We were very tired and couldn't wait to go home. The bus took us to the Gatwick airport. We landed in Zagreb at about 10 p.m. It was the best experience and I will sure miss London and definitely go back some day.

Lara Zemljič, 9.a

BEST MEMORIES

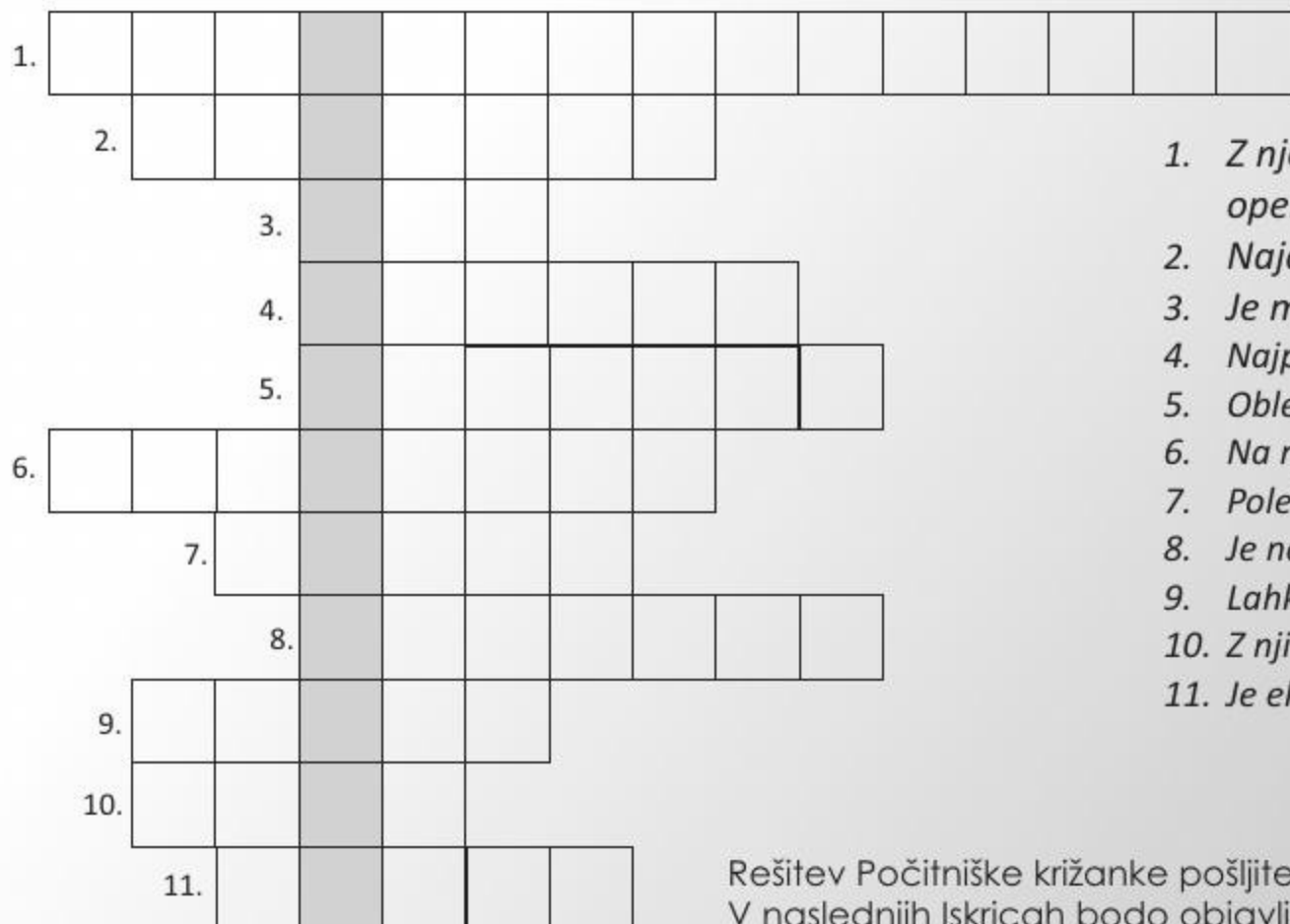
This year we are going to high school. We have been together for nine years and we had some great memories during this time. In first grade our teachers selected names for our class. Class A was apples and class B was pears. We were the worst enemies. We played dodgeball and A class always won. In fourth grade both our classes went to outdoor school and we began to hang out more but we still weren't best friends. We went to another outdoor school in

seventh grade and we are inseparable since then. We began to hang out more and we have become best friends. Now we spend every break together and we had some fun and sad moments but this only connected us a little bit more. I am happy that I shared this nine years with them. Now we are going to different high schools and I am going to miss every single one of them.

Lara Zemljič, 9. a

Počitniška križanka

Avtorice križanke:
Bijanca Toplak, Eva Šalamon
in Nika Zupanič, 8. a

1. Z njo se namažemo proti sončnim opeklinam.
2. Najdemo jih na morskem dnu.
3. Je morska žival, ki ima klešče.
4. Najpreprostejši mnogoceličar v morju.
5. Oblečemo jih, ko se gremo kopat.
6. Na njem se sončimo ali ležimo.
7. Poleti nas greje.
8. Je napihljiva.
9. Lahko je peščena, ali pa skalnata.
10. Z njim se vozimo po morju.
11. Je eksotična rastlina, katere plod je kokos.

Rešitev Počitniške križanke pošljite na iskrice.osgorisnica@gmail.com.
V naslednjih Iskricah bodo objavljeni trije nagrajenci.

IZLET V BENETKE

V petek, 30. 5. 2014, sem skupaj z mamo odpotovala v Italijo, natančneje v Benetke (italijansko Venezia). Zanimivo je, da Benetke sestavlja kar 118 majhnih otočkov.

Ob pol štirih zjutraj se je iz Ormoža pripeljal avtobus in naju pobral. Pot smo nadaljevali proti Ptuj. Bila sem tako zaspana, da sem nekje na Ptuj, takoj ko je vožnja nehal razlagati, kaj vse bomo videli in obiskali, zaspala. Med potjo smo imeli en kratek postanek, potem pa se spet udobno namestili na svoje sedeže in nadaljevali s spanjem. Zbudila sem se šele, ko smo prečkali italijansko mejo. Ko smo prispeli v Italijo, smo imeli malico, nato pa se vkrcali na vaporeto (vodni avtobus). Vodič je izvedel, da je ravno tisti vaporeto, s katerim bi se morali peljati, imel stavko, zato smo morali enkrat prestopiti. Peljati se z vaporetom je bilo zelo zanimivo. Najprej smo se malo zibali iz ene na drugo stran, tu in tam se je zaslišalo, kot da bi nasedli, vendar nam je vožnja povedal, da je taka pač ta vožnja. Ko smo se mirno peljali skozi Benetke, smo opazovali vse hiše in se spraševali, kako je možno, da celotne Benetke stojijo na vodi. Videli smo tudi tipične gondole (najbolj romantična verzija za vožnjo po različnih kanalih). Ko smo se izkrcali, je pred nami stal veliki most Canal Grande. Vodič je imel vijoličasti dežnik, kateremu smo morali slediti, da se ne bi izgubili. Prišli smo do cerkve Sv. Marka. Cerkev je bila tako velika, da je sploh nisem mogla v celoti ujeti na fotoaparatus. Ko sem vstopila v

cerkev, nisem mogla verjeti svojim očem. Vse je bilo v zlatem, cerkev je bila velikanska, poslikane so bile stene in stropovi, tla iz kvadratnih kamenčkov, velikih približno 1.5–2 cm, ročno so jih morali sestavljati v različne motive. Na cerkvi Sv. Marka pa je lev z odprto knjigo - to pomeni, da so cerkev gradili v miru. Če je knjiga na cerkvi zaprta, to pomeni, da so cerkev gradili v vojnem času. Nasproti cerkve sta levo in desno knjižnici, med njima pa plesna šola, ki jo je dal postaviti vladar (imenovali so se doži). Zraven cerkve pa je doževa palača. Tukaj so živeli doži s svojimi družinami, potekale so razne prireditve in sojenja. Doževa palača z zaporom povezuje Most vzdihljajev, o katerem obstaja zanimiva legenda. Ko so v doževi palači nekoga obsodili na zaporno kazen, so ga odpeljali v zapor, na mostu vzdihljajev pa si je zapornik še zadnjič ogledal Benetke, vzdihnil in odšel. Pred doževa palačo stojita 2 kipa. Pravijo, da če hodiš med njima, ti to prinaša nesrečo. Nato smo imeli nekaj prostega časa. Vodič nam je povedal še eno legendo o tem, kako je Harry's bar dobil ime. Pravijo, da je Harry študiral in oče mu je vsak mesec pošiljal denar, a ga je vedno porabil za alkohol. Ko pa mu je oče denar nehal pošiljati, je bil temu baru ogromno dolžan. Lastnika je prosil, da mu posodi nekaj denarja, ker bi ga sedaj rad porabil za šolanje. Ta Harry se je potem res izšolal in veliko zaslužil, zato je lastniku bara 3-kratno vrnil. Tako pa se je lastnik odločil, da skupaj s Harryem ustanovi bar, imenovan Harry's bar. Na koncu smo videli prave beneške maske, s katerimi sem se tudi fotografirala. Beneške maske so obstajale še pred beneškim karnevalom, nastale so pa iz razloga, da se ne bi prepoznali. Najprej so bile prozorne, bele (te je nosil nižji sloj) in črno-bele beneške maske (te je nosil višji sloj). Včasih so si premožni nadelali tudi maske nižjega sloja in se tako lahko mirno sprehajali po Benetkah. Vodič nam je dal še malo časa, da si kupimo kakšen spominek, potem pa smo se z vaporetom odpeljali nazaj. Kasneje, po že nekaj urah vožnje, je sledila večerja na turistični kmetiji Hudičevcevec, nato pa smo se odpravili domov. Z mamo sva zelo uživali, domov pa sva se vrnila ob pol enih zjutraj. Bil je nepozaben dan.

Eva Šalamon, 8.a

NA KLEPETU Z GOSPODOM ROBERTOM KOSTEVCEM IZ GORIŠNICE

1. Kaj ste po poklicu?

Po poklicu sem komercialni tehnik.

2. Zakaj ste se odločili prav za ta poklic?

Za ta poklic sem se odločil predvsem zato, ker rad delam z ljudmi.

3. Kakšna je bila vaša pot izobraževanja?

Najprej sem naredil osnovno šolo, nato pa poklicno šolo, ki sem jo opravljal v Srednješolskem centru na Ptuj. Trajala je tri leta. Potem pa sem se vpisal še v šolo za poslovodjo in komercialnega tehnika. Šolanje je trajalo še dve leti.

4. Ali ste vedno opravljali delo, za katerega ste se izučili?

Ta poklic sem opravljal vedno.

5. Kako je potekal vaš delovni dan?

Poteka v dveh izmenah, dopoldan in popoldan. Skozi delovni čas veliko komuniciram s strankami. Pri tem jim predlagam najboljše rešitve, saj želim, da izdelke katere rabijo, ter so jim všeč, tudi kupijo.

5. Če bi se morali odločiti za izbiro poklica še enkrat, bi ga izbrali ponovno? Zakaj?

Mislim, da se za enak poklic ne bi odločil, ker se je v vseh teh letih oziroma približno od leta 1980, ko sem se prvič zaposlil, v trgovini veliko spremenilo. Na primer: da se dela ob vikendih, tudi v nedeljo in še med prazniki.

Hvala, da ste vaše izkušnje delili z nami. Upam, da bodo odgovori komu izmed nas olajšali izbiro poklica.

Sanja Kostevc, 7. c

šolski center ptuj
ekonomska šola

Trgovec

Prodajalci se zaposlujejo v trgovskih podjetjih v različnih blagovnih strokah: živilska, tekstilna, papirniška, kemična, elektrotehnika, foto material, pohištvo, avtomobili in rezervni deli itd.

Za uspešno opravljanje poklica so izrednega pomena komunikacijske sposobnosti prodajalca, od katerega se pričakuje učinkovito in kulturno komuniciranje s kupci v slovenskem in tujem jeziku. Prav tako je za uspešno delo potrebno dobro poznavanje blaga s sposobnostjo svetovanja kupcem, neprestano samoiniciativno izpopolnjevanje in hitro prilagajanje tehnološkemu razvoju. Prodajalec mora obvladati trgovinsko poslovanje, trgovinsko tehnologijo, trgovinski informacijski sistem in estetsko urejanje tržnega prostora.

Pogoji za vključitev

Uspešno končana osnovna šola ali uspešno končan skrajšani program srednjega izobraževanja oz. dveletni program poklicnega izobraževanja ali uspešno končana šola po Zakonu o poklicnem izobraževanju in urejanju učnih razmerij ali uspešno opravljen preizkus znanja po programu osnovne šole.

Ekonomsko-komercialni tehnik

Ekonomski tehnik (PTI) je program, ki omogoča pridobitev naslednjih poklicnih standardov: teletržnik, tajnik, referent v bančnem poslovanju oz. v bančni komerciali, komercialni referent, zavarovalniški asistent in knjigovodja.

V programu se razvijajo najpomembnejši psihofizični lastnosti, kot sta komunikativnost in smisel za organizacijo. Program je torej primeren za odprte ljudi, ki z lahkoto vzpostavljajo stike z ljudmi in se lahko vključujejo v novo okolje. Dijak se usposobi za takojšnjo zaposlitev, samozaposlitev ali za nadaljnji študij.

Pogoji za vključitev

V ta program se lahko vključi, kdor je uspešno končal srednje poklicno izobraževanje in si pridobil enega od nazivov poklicne izobrazbe: trgovec ali administrator ali enakovredno izobraževanje po prejšnjih predpisih.

Pogoji za zaključek izobraževanja

Dijak konča izobraževanje in pridobi izobrazbo, ko s pozitivnimi ocenami opravi vse po programu določene predmete ter uspešno opravi poklicno matura. Izobraževanje traja dve leti.

<http://www.sts-ljubljana.si/si/izobrazevanje-odraslih/izobrazevalni-programi/trgovec>

http://www.ssij.si/index.php?option=com_content&view=article&id=69:poklicno-tehniki-program-ekonomsko-komercialni-tehnik-&catid=34:o-oli&Itemid=&date=1957-09-01

ZAČETKI NAŠE NOVINARSKE POTI

Vse se je začelo šolskega leta 2009/2010 s časopisom *Samo za nas*. To je bil naš prvi razredni časopis, časopis 4. a razreda. Bil je hkrati tudi prvi korak na naši novinarski poti in za to ima zasluge naša takratna razredničarka Klementina Lindič in sedaj mentorica novinarskega krožka. Povprašali smo jo, kakšni so njeni spomini na naše prve začetke.

Že pet let uspešno vodite novinarski krožek na naši šoli. Kakšni so vaši spomini na naš prvi časopis *Samo za nas*?

Če se sedaj spomnim nazaj, je bilo že takrat z vami res zelo lepo. Delali smo, se veselili, vedno iskali nove naloge in zaradi tega se mi je porodila ideja, da bi pa nam mogoče res uspelo narediti pravi časopis. Ne vem, če se spomnite, pri urah slovenščine smo obravnavali novico in tako smo začeli. Pisali ste in ustvarjali. Imeli ste ogromno idej in res, nastal je naš prvi razredni časopis. Takratni urednici Nika Bedrač in Jana Rajh Plohl sta v uvodniku zapisali: »Za časopis smo se odločili na podlagi ankete, ki nam jo je nekega dne razdelila naša učiteljica Klementina Lindič. Skoraj vsi smo se odločno odločili ZA časopis. Poiskali smo še naslov: *Samo za nas* in začeli z resnim delom. Misliva, da nam je prva številka odlično uspela, zato ne bo ostalo samo pri tej.« In res je bilo tako.

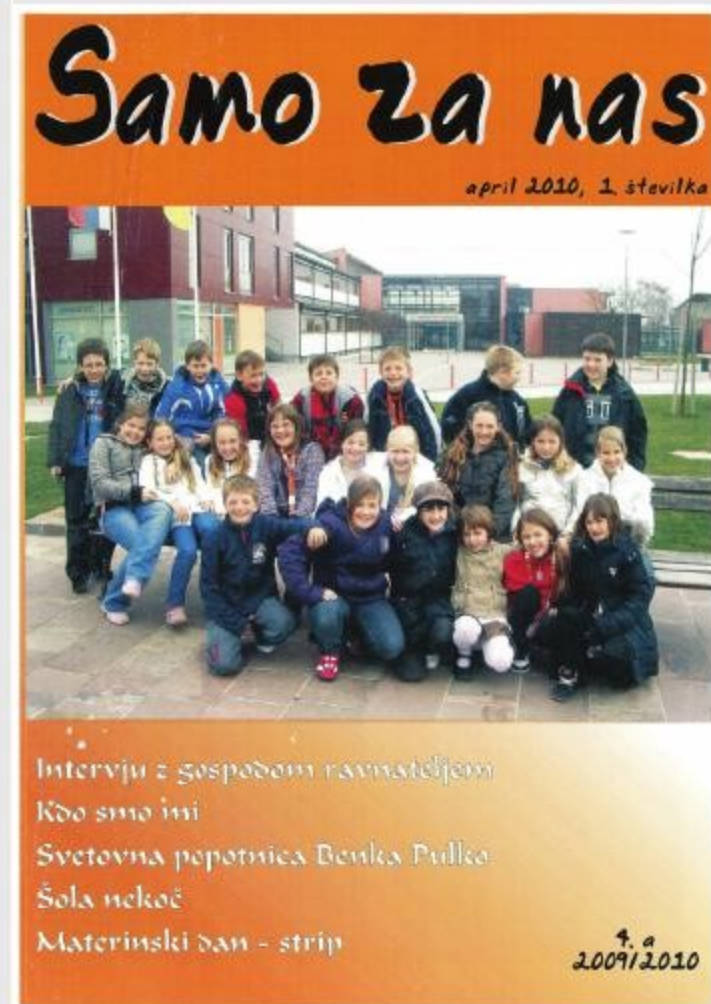
Kakšni so bili vaši občutki ob izdaji prvega šolskega časopisa?

Ker nam je gospod ravnatelj stal ob strani in zagotovil finančno pomoč za izdajanje šolskega časopisa, sem vedela da nam bo uspelo še več. Spet smo stopili skupaj in tako ste sedaj vi generacija, ki se je bomo spominjali, da je izdala prvi šolski časopis *Iskrice iz Gorišnice*. Občutki so bili res prijetni.

Kako uskladite vodenje novinarskega krožka in poučevanje?

Če je volja, ni nič težko. Pomagate pa mi vi, moji sodelavci in vsi, ki želijo z drugimi deliti svoje uspehe, znanje in dogodivščine.

Vam je žal, da se novinarstvo na naši šoli ni začelo kaj prej?

Novinarstvo je na naši šoli potekalo že kar nekaj let, in sicer je učiteljica Mihaela Poplatnik s svojimi učenci pred leti že izdala dva časopisa.

Drugo leto se bomo poslovili mi, ki smo vam pomagali ustanoviti novinarski krožek. Ali vam bo kaj žal, da bo iz šole odšla naša generacija?

Vsaka generacija je po svoje zelo uspešna, dobra in vsake se z veseljem spominjam. Vaše se bom pa še posebej. Želim, da vam pridobljeno znanje koristi v nadaljnjem izobraževanju in nasploh v življenju. Hvala.

Sara Leben in Eva Šalamon, 8. a

Naslovnica razrednega časopisa *Samo za nas*

IZDAJO ČASOPISA SO OMOGOČILI:

Center Daril
lončki za vse priložnosti
www.centerdaril.si

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Osnovna šola
Gorišnica
Gorišnica 83

Občina Gorišnica
Gorišnica 83

Časopis OŠ Gorišnica

Mentorica: Klementina Lindič

Odgovorni urednici: Eva Šalamon in Tjaša Horvat

Uredniški odbor: učenci 8. a

Fotografija na naslovnici: Čebele, Aljaž Zorko, 9. b

Lektorica: Tadeja Ferk

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: ANOLIS

Naklada: 500 izvodov

TUDI V PODALJŠANEM BIVANJU SE ZABAVAMO IN PRIDNO DELAMO

POSLAVLJAMO SE

Življenje je kot gledališče: prideš, vidiš in odideš. Ko smo 1. septembra 2005 vstopili v našo šolo, si nihče ni predstavljal, kako bo teh 9 let hitro minilo. Vse se nam je zdelo tako dolgo in zaradi tega smo čisto pozabili, da čas hitro mineva in da bomo kmalu mi tisti, ki zapuščamo šolo. Devetošolci so se nam zdeli tako gromozanski, pa nas pogledajte zdaj, veseli, nasmejani, polni življenja, povezani. V prvem razredu so nas razdelili na A in B razred, eni smo bili hruške, drugi jabolka. Tako smo vsak razred posebej odraščali.

Potem pa se je zgodilo tisto, kar nas je zaznamovalo za vse življenje, v šoli v naravi smo se povezali in v svet vstopili močnejši, A in B razred skupaj. Zato je nesmiselno govoriti o posameznih razredih, lahko govorimo le o generaciji, o generaciji 1999. Naučili smo se dosti, a kar nam bo najbolj ostalo v spominu, stkali smo veliko vezi. Doživeli smo veliko padcev, a nič zato, saj smo po padcih mnogo bolj uživali v vzponih. Na začetku nas je bilo nekoliko več, a so nas bivši sošolci zapustili in tako nas bo deveti razred zaključilo

39. Sedaj so pred nami nepozabne počitnice, potem pa bomo vstopili v srednje šole. Morda je res, da se bodo nekatere vezi pretrgale, a spominov nam ne more vzeti nihče. Še naprej nas bo družila gesta, da smo kot padalci na regradovi lučki. Na dan valete, 13. junija, nas bo veter vsakega posebej ponesel v širen svet. Iz teh padalcev pa bodo kasneje v življenju zrastle novi regrati.

Učenci devetih razredov